

[Koefoed.]

oplæse dette korte Citat —: „Vi er alt for villige til at bevilge den ene Million efter den anden til Landbruget“.

Det er muligt, at den Opfattelse er gældende inden for det ærede Medlem Hr. Jønsons Kreds, hvor Kendskabet til Landbrugets Forhold maaske ikke er saa særlig stort. Landbruget ønsker ikke Understøttelse med den ene Million efter den anden, men det ønsker Vilkaar, hvorunder det kan leve og arbejde, saaledes at det ikke over for den beskyttede Industri saavel som over for de offentlige Arbejder vedblivende skal være i den Situation, som nu er den almindelige, at Landbruget ikke evner at give den Løn, der gives de andre Steder, simpelt hen, fordi Landbrugets Indehavere ikke kan betale den.

Tror man egentlig, at Forholdet ligger saadan, at det er Landbrugets Ønske at holde Lønnen nede og hjælpe sig med den yngste, den mindst gode Hjælp, der kan faas for den Løn, der kan gives? I saa Fald, tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Jønson tager fejl.

Jeg vil for øvrigt gerne gøre opmærksom paa Nødvendigheden af, at der er det rette Forhold mellem Arbejdslønnen og Understøttelsen. Det skal ikke være saadan, at det kan betale sig at gaa ledig, samtidig med at der mangler Arbejdskraft ude omkring.

Naar Landbruget nu er stillet saadan, at det ikke kan betale hverken den nødvendige Arbejdsløn eller det, som Vedligeholdelse og Reparationer koster, vil dette ogsaa komme til at mærkes inden for Provinsbyernes Kreds og hos dem, der ellers har Arbejder ude omkring paa Landet. Derfor tror jeg, at det ogsaa fra den Side ønskes, at Landbruget skal kunne betale for det Arbejde, som der er Brug for ude omkring i Landet, saa at Folk kan finde Beskæftigelse paa en saadan Maade, at saavel Landbrugets Indehavere kan give Løn for Arbejdet, og Arbejderne kan være tjent med at arbejde for den Løn, der kan bydes. Det er det Forhold, som kræves fra Landbrugets Side, og dette tror jeg forstaaes fra mange Sider.

Yde: Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende lokale Forhold i det vestlige Jylland. I Fjor under første Behandling af Finanslovforslaget fremdrog jeg bl. a. et Forhold, som jeg gerne igen vil henlede den høje Regerings og den høje Rigsdags Opmærksomhed paa. Jeg paa-pegede dengang, at Gymnasieforholdene i

Nordvestjylland er i høj Grad utilfredsstillende. I Ringkøbing og Thisted Amter findes der ikke noget Statsgymnasium, og Adgangen til overhovedet at frekventere et Gymnasium er for langt den største Del af Befolkningen i disse Amter meget besværlig, idet der kun findes et kommunalt Gymnasium i Herning.

Dette Forhold eller Misforhold bør ændres, og det bør snart ændres. Befolkningen i Nordvestjylland har et rimeligt Krav paa at have en lignende Adgang, som Befolkningen i det øvrige Land har, til at lade sin Ungdom nyde godt af det Kulturgode, som Gymnasieundervisningen maa siges at være.

Naar Talen dernæst bliver om, hvor et Statsgymnasium i disse Egne burde ligge, nævnte jeg, at Struer er det Sted, der afgjort er mest centralt beliggende. Struer har en god Jernbaneforbindelse til alle Sider, god Rutebilforbindelse til Lemvig, og Forbindelsen til Thy vil, naar Oddesundbroen snart bliver færdig, blive særdeles god. Dertil kommer, at der i Struer staar en god og stor Bygning ledig, nemlig Statsbanernes tidligere Administrationsbygning, som det hidtil ikke har været muligt at finde Anvendelse for. Denne Bygning, der er opført i 1917 og kostede 305 000 Kr. at opføre, vil uden særlig store økonomiske Ofre kunne ombygges og indrettes til en særdeles udmærket Skolebygning.

Jeg vil derfor gerne bede den højtærede Undervisningsminister om at imødekomme det stærke og velbegrundede Ønske, der fra Befolkningens Side næres om at faa oprettet en Statsskole for Nordvestjylland, ligesom jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa den Adresse, der i Sommer — det var i Juli Maaned — fra 10 249 vestjyske Vælgere blev indbragt her i Tinget, og hvori man giver Udtryk for den formentlige Uret, der er begaaet mod Vestjylland ved Fordelingen af Statsskolerne.

Som Svar paa min Henstilling i Fjor angaaende denne Sag udtalte den højtærede Undervisningsminister — det staar Sp. 852 —, at han under Hensyn til Statsfinansernes Stilling i Øjeblikket ikke turde give mig et Tilsagn om det, jeg her havde ønsket. Jeg vil imidlertid haabe, at det maa blive muligt paa en eller anden Maade at finde en Vej frem, saa Spørgsmaalet om en Statsskole i Struer maa blive løst snart.

Det var efter min Formening en ganske urimelig Fordeling af Statsskolerne, der i sin Tid fandt Sted, idet der herovre i København og nærmeste Omegn findes ikke mindre end 25 Gymnasier, hvoraf de 12 er